

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เพื่อป้องกันการลาออก ของบุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สมจิต ดีदन้อย
ที่ปรึกษา	ดร. วรินทร์ บุญยั้ง
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศม. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2554
คำสำคัญ	ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เพื่อป้องกันการลาออก ของบุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการทำงาน เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล กับความพึงพอใจในการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านองค์การกับความพึงพอใจในการทำงาน และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกของบุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ประเภทข้าราชการ สาย ก. พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายบริการ ทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 284 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ One-way Anova และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า 1) บุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งความพึงพอใจด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ 2 ข้อ คือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และด้านความรับผิดชอบ และต่ำสุด คือ ด้านองค์การ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 2 ด้าน ซึ่งได้แก่ เงินเดือน และประสบการณ์ มีความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน กล่าวคือ บุคลากรกลุ่มเงินเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีความพึงพอใจในการทำงานเพื่อป้องกันการลาออก แตกต่างกลุ่มเงินเดือนที่น้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบุคคลกลุ่มประสบการณ์ระหว่าง 11-15 ปี มีความพึงพอใจในการทำงานเพื่อป้องกันการลาออก แตกต่างจากกลุ่มประสบการณ์การทำงานที่น้อยกว่า 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพึงพอใจในการทำงาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยปัจจัยองค์การด้านการบริหารจัดการ กับปัจจัยองค์การด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กันสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยองค์การ ด้านการบริหารจัดการ กับความพึงพอใจในการทำงานในด้านต่าง ๆ และปัจจัยองค์การด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพึงพอใจในการทำงานในด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด 4) บุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก คิดว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออก มากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์การ ลำดับที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ลำดับที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ลำดับที่ 4 ได้แก่ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ลำดับที่ 5 ได้แก่ ปัจจัยด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน และลำดับที่ 6 ได้แก่ ปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับ